

புனிசுமீர்

அருமைச் சடோதரங்களே!

இரண்டு இளம் கிறீஸ்துவர்கள் அதென்னில் கல்விச்சாலையில் படிப்பகற் காக வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டனர். வெகுவிரைவில் இருவரும் அங்கியோன் னிய கிளேகிதராகினார்.

அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவி புரிந்து காலத்தைச் சந்தோஷமாய்க் கழித்துவந்தனர். ஆகையினால் அவர்கள் பெரிய பட்டணங்களிலே அடையக் கூடிய கீழான இன்பசுகங்களைத் தேடி ஞார்களில்லை. அதினால் அவர்கள் சான் ஸ்ரோகி, வாய்ச்சாலப் பேச்சாளராகி, மேற்றிராணிமாராகி கடைசியாய் அர்சியசிட்டரானார்கள்.

அர்ச. பலிலியாருடன் தாம்கொண்டிருந்த இந்த உத்தம சிநேகத்தைப் பற்றி அர்ச. கிறேகாரியார் சொன்னார். “எங்களுக்கு அதென்னில் இரண்டு வீதிகள்தான் தெரியும். கலாசாலைவீதியும், கோயில் வீதியும்”

அர்ச. பலி ஸ், கிறேகாரியாரைப் போல் எமது இன் பதுண்பங்களிற் கலந்துகொள்ள நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான, எமக்கு மன அமைதியையும், மனத்திருப்தியையும் அளிக்கக்கூடிய நண்பன் ஒருவன் தேவை.

நீல நண்பன் விழையத்திங்கரிய போகும். அவனை “உன் ஆத்தமத்துடன் இரும் புச் சங்கிலிகளால் பிளைத்துவை” என் கிறுர் ஆங்கிலகவி ஷேக்ஸ்பீயர். “ஆண் டவரில் பொருத்தப்படுவதே உண்மை அன்பு” என்றார் அர்ச. அகுஸ்தீன்.

விவேகத்துடன் சினேகி தரைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். யுகமன் பேசுகிற வர்களிலே நம்பிக்கை வையாடேயுங்கள் உங்களுக்கு புத்தமதி கூறுகிறவர்களை விரும்புவ கள் சந்தேக மான ஓழுக்கமுள்ளவர்களை விலக்கி நடவடிக்கைகள்.

உங்கள் சினேகத்திற்கு மாதிரியாக முன்கூறிய இரு அர்ச்சியசிட்டர்களை வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நல்லொழுக்கத்துக்கு உங்களுக்கு வழிகாட்டுகிறவர்களையே சினேகிதராக்க கொள்ளுங்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் தான் உண்மை நண்பர். சுபம்!

உங்கள் அன்புள்ளை,
அண்ணை.

சிறுவழி

சின்னத் தெரேசம்மாள் எப்போதும் சிறுகாரியங்களைப் பற்றியே கூறுவாள். சிறு ஆத்தமாக்களைப் பற்றியும், சிறு ஒறுத்தல்களைப் பற்றியும் பேசுவாள். மரணிக்கிற வேளையில் “என்னுடைய தொண்டு — ஆத்தமங்களுக்கு என் சிறுவழியைப் படிப்பிக்கும் வேலை, சிக்கிரம் தொடங்கவிருக்கிறது” என்றார்.

அந்தச்சிறுவழி என்னவென்று விசாரித்தபொழுது, அது நம்பிக்கையினதும் பூரண சரணகதியினதும் வழியென்றார். வீட்டுவேலையென்றால் திண்ணீணையைக் கூட்டுகிறதென்று நினைப்பது போலச் சிறுவழி இலகுவான வழியென்று (தொடர்ச்சி 4.ம் பக்கம்)

லண்டன் நகரில் நத்தால் விழா

எங்கள்நாட்டில் நத்தால் நாட்கள் என்றால் எவ்வளவு ஆனந்தமான காலம், வீடுகளில் பலகாரங்கள் செய்வோர் ஒரு புறம், பிள்ளைகளுக்கும் பெரியோருக்கும் உடைகள் ஆயத்தப்படுத்துவது இன்னென்றாலும், கடைத்தெருக்கள் எல்லாம் நத்தால்விற்பனை ஒரேஅமளியாய் இருக்கும். இப்படியாக நாங்கள் கொண்டாடுகின்றோம் நத்தால்தனத்தை, எமது நத்தால்விழாக் காலத்தைப்பற்றி எவ்வளவு முதலூடும் அதிலேன்றாலும் வதுகவனம்செலுத்தமாட்டார்கள். என்றெரியுமா? நம்நாட்டில் வழமையாய் நடப்பதுதானே நடக்குமளன்றுக்குறவார்கள். ஆதலால் பிறநாடுகளில் இந்தச்சுபதினாட்கள் எப்படிக் கொண்டாடுகிறார்கள் என்பதை அறியாம் ஆவலாயிருப்போம் அல்லவா? லண்டன் நகரிலே அதிகருதால்கலமாகக் கொண்டாடப்படும் தினம் நத்தால்தினம், நாம்கொண்டாடுவதைப்போன்று அல்ல. இது இன்னும் எடுப்பாக இருக்கும் என்று தெரியவருகிறது. ஒருவீளை ஜீரோப்பியருக்கும் எமக்கும் வித்தியாசம் உண்டாயிருக்கலாமல்லவா. இந்தநத்தால் விழ எவ்வளவு சிறப்பாயிருக்கு மென்பதைத் தெரிந்தளவு விபரிக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன். ஒருமுறையில்லை, ஒருவருடத்தில் இன்னும்எத்தனைமுறை இவ்விழாவங்காலும் அதைத்தேரமாதிரியான முறையாகக்கொண்டாட விரும்புவார்களாம் ஆங்கிலேயர். அங்கே புரட்டாசி, ஸ்லீப்பசிமாதங்களிலேயே கடைகளில் நத்தால்விற்பனை ஆரம்பமாகிவிடும். முன்னேற்பாடுசெய்து கொண்டாடுவார்களாம். பிரபலவிதிகள்எல்லாம் ஒரே தீபத்துலங்காரம் செய்யப்படுக் காட்சியளிக்குமாம். இரவும்பகலும் வீதியூடே சனத்திரளாகவே காணப்படும். எங்களீப்போன்று பலகாரங்கள் செய்வது அவர்கள்வழக்கம். பிள்ளைகளுக்குப் பரிசு

சில்வழங்குவதற்காக அவர்களுக்குப் பிடித்தபண்டங்களைப் பெற்றேர்வாங்கி வருவர். பிள்ளைகளும் தம்பெற்றேருக்குப் பரிசுவழங்க ஏதோபொருட்கள் வாங்கிவருவார்கள். அந்தக்காலங்களில் நத்தால்கீதங்கள் பாடிமகிழ்வார். ஆனால் இப்போ, சிறுவர் கூட்டமகூட்டமாக “கரேல்” பாட்டிகள் நடாத்துவார். அவர்கள் வீடுவீடாகச்சென்று பாட்டுகள்பாடுவார். அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்து மகிழ்விப்பதோடு, பலகாரங்களும் கொடுப்பார். லண்டன் நகரில் நத்தால்காலத்தில் பனி கட்டியாய்விழுவது வழக்கம். அப்படிவிழாவிட்டால் அது ஒருக்கற்றியாகக்கருதுவார். இவ்வருடமும் அங்கு பனிவிழும்என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. விருந்தினரை உபசரிப்பதும், நண்பர், உற்றுரூபர்வினர் ஆகியோருக்குச் சோபனக்காட் அனுப்புவதும் அவர்கள்வழக்கம்: அவர்களிடமிருந்துதான் நாங்களும் சோபனங்கள், வாழ்த்துகள் அனுப்பும்முறையைக் கற்றுக்கொண்டோம். விழா அன்று அவர்கள் விசேஷ தேவாராதணைகளுக்குச் சமூகமளிப்பார். விருந்துகள் நடாத்துவதும், ஆடல்பாடல், களியாட்டங்களில் பங்குபற்றுவதும் அவர்களின் முக்கியஅம்சமாயிருக்கும். வீடுகள் ஆடம்பரமாக அலங்கரிக்கப்படும். இவ்வற்று நாடுமுழுதும் ஒரேஆவாரமாயும், அக்களிப்பாயும் இருக்கும். ஆரயமண்கள்ஒலிக்கும். மேலதாளங்கள் பேரிசைகளிப்பும். மின்சாரவிளக்குகள் பகல் போல்ளளிரும். பலவர்னை வாணவேடிக்கைகள் நடைபெறும் இப்படியாகஎங்கும் நமதில்லை பாலன்வரவாகிய நல்நாள் இனிதே கொண்டாடப்படும்.

உங்கள் விஷயதானங்களை மேல்வரும் முகவரிக்கு அனுப்புங்கள்:

“அன்னு”, சஞ்சுசையப்பர் தாபனம், கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பானம்.

தாயாளின் புத்தியதி

ஜேம்ஸ்என்பவன் இந்தியதேசச்சில் சென்னைநகரில் உத்தம சிறீஸ்தவர்களான தாய்தந்தையரின் கடைசிப்புதல் வன். இவரைச் சிறுப்பத்திலேயே புண்ணியவதியான இவன்தாய் தெய்வ பக்தியிலே பழக்கிவந்தாள். இவனுக்கு 14 பிராயம் நடக்கும்போது இவனது தந்தை பிள்ளைக்கு உயர்தரக்கல்விபுகட் டும்பொருட்டு சர்வகலாசாலைக்கு அனுப்பத் தீர்மானித்தார். பிள்ளை சொந்த வீட்டைவிட்டு வெளியேசினால் தன் இஷ்டப்படி இவ்வுலக இன்பசுகங்களை நாடி ஆக்துமத்தை இழுந்து போவானே என்று கவலையுற்றிருந்த அவன்தாய் அவனுக்கு நற்புத்திபுகட்ட எண்ணி ஓர் உபாயம் செய்தாள். பகற்போசன நேரத்தில் மகனைத் தன்னிடம் அழைத்து மிகவும் இனிமையான பதார்த்தங்களை அவன் முன் வைத்தாள். பையன் மகாசங்தோஷத்துடன் அவைகளை அவலாய் அருந்தினான். இராப் போசனத்துக்கும் வேறு இனிமையான மிட்டாய்களை அவனுக்கு ஆகாரமாக அளிக்கவே பிள்ளைதாயின் அன்புக்கு நன்றிசெலுத்தி “முன்போலவே அந்த ருசிகரமான தீண்பண்டங்களையே நான்சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தால் எனக்குச் சரீரபலம் எப்படிவரும்? நேற்றும் இன்றைக்கும் வழக்கமான ஆகாரம் அருந்தாததினால் நான்சற்றேபலவினமாய் இருக்கிறேன்” என்றான். தாய்மகனைக்கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு, “அப்பா, என் அருமைக்கண்மை, இப்போது நீஎன்னைவிட்டுப் பிரியப்போகிறாய்; நீ படிக்கப்போகும் பாடசாலையில் உலகநாட்டமுள்ளின்னைகள் அநேகர் இருப்பார்கள். அவர்கள் கூட்டத்தில் நீ சேர்ந்தால் வெளக்கீது இன்பசுகங்களை இப்போது சாப்பிட்ட இனியபதார்த்தங்களைப்போல ருசியாயிருக்கும், ஆனால்,

உன் ஆக்தமம் பலவீனப்பட்டு மெலிந்து அபாயத்துக்குள்ளாகும். இவ்வுலக இன்பசுகத்தை அருவருத்தத் தூர அகற்றிவிடு. இதுதான் நான்உனக்குச் சொல்லுகிற புத்தி” என்றாள். மகன் இப்புத்தியைக்கேட்டுத்தெளிந்து அதன் பிரகாரம் நடந்துகொள்வதாகத் தீர்மானித்தான்.

— பொ. டேவிற், பண்டியந்தாழ்வு.

முன்று இராசாக்கள்

தைமாதத்தின் அதிமுக்கிய தினம் முவிராசாக்கள் தினமே.

இவர்கள் நீண்டபிரயாணம் செய்து பெத்தலேயில் பிறந்த இராசபாலனுக்குக் காணிக்கைகொடுத்தார்கள். அந்த முன்று இராசாக்களுக்கும் காணிக்கை கொண்டுவரும்படி யார் கூறினார்கள்? சிறிய அரசன் எளிமையாய் இருப்பார். என்று அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

அவர்கள் கொடுத்தபொருள் சாதாரணமானதல்ல. வறியகுடும்பத்துக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வெகுமதியல்ல. அவர்கள் கொண்டுவந்த பொருள் பசியைத் தீர்க்கக்கூடியதல்ல. அவர்கள் கொண்டு வந்தது யாதெனில்: வெள்ளி, தூபம், மீறை.

திருக்குடும்பத்துக்கு உதவிதேவைப் படுவதை நினைத்து அவ்வரசர்கள் அதைக்கொடுக்கவில்லை. ஒரு வரும்கூறுது தாங்களாகவே அந்தக்காணிக்கைகளைக் கொடுத்தனர். ஏனெனில், அன்பையும் பற்றுதலையும் மரியாதையையும் காட்டுவதற்கு வெகுமதியே சிறந்ததுள்ள அவர்கள் எண்ணிக்காணிக்கைகளைக் கொண்டுவர அவர்களுக்குக் கூட்டமாயிருந்தாலும் மிகமதிப்பான பொருள்களைத் தங்களின்கையால் பாலனுக்குக் கொடுத்ததையிட்டுச் சந்தோஷப்பட்டனர். பாலன் அவர்களின் காணிக்கையை சந்தோஷத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டார். பாலனுக்கு எதைக்

கொடுத்தார்களோ அதைத் தேவனுக்குக் கொடுத்தாற்போலானது.

ஒவ்வொரு கத்தோலிக்கனியும் தேவனுக்குக் காணிக்கைகொடுக்கும் படி கேட்டுக்கொண்டால் ஒரு புதுப்பாடசாலைக்கோ அல்லது கோயிலுக்கோ அல்லது தேவஅருள் அவசியமான அஞ்ஞானிக்கோ கொடுக்க நேரிட்டால் அவன் முனிராசாக்களின் கதையைச் சிறிதுதியானிக்கவேண்டும். “அவர்கள் காணிக்கையோடு வந்தார்கள்.”

நேய்வீக நடுநிலைமை

முன் நெரு காலத்தில் சீனருக்கும், யப்பானியருக்கும் நடைபெற்றங்கண்டையிலே, ஒருக்கத்தோலிக்க மிஷனரிக்குருவான வண. பலம்போன்பவரும், அவருடைய உதவியாளர் ரெப்ரன்னன்பவரும் தங்கள் து மீசாமைச் சுற்றிப்பார்க்கச்சென்றார்கள். காத்திராப்பிரகாரமாய்ச் சீனத்துருப்புக்கள் அவர்களைச் சூற்றிவளைத்துக்கொண்டன. அவர்களின் தோற்றம் கொலைக் காரரைப்போல் இருந்தமையினால் குருவானவரும், அவரின் உதவியாளரும் கலங்கித் தங்களுடைய ஆத்துமத்தைச் சர்வேசுரனிடம் ஒப்படைத்துநின்றார்கள்.

படைவீரர்களில் ஆறு பேர் கத்தோவிக்கர். அவர்கள் திவ்வியழுசுகாணவும், சற்பிரசாதம் உட்கொள்ள வும் விரும்பியே குருவானவரை வழிமறித்தனர். அவர்கள் எல்லோரும் ஒரு குக்கிராமத்துக்கு அதிகாலையில் பூசைக்குச் சென்றனர். பூசைக்குவேண்டிய எல்லா ஆற்தங்களும் செய்துமுடித்தபின் குருவானவர் கடைசிஆளுக்குப் பாவசங்கிர்த்தனம் கொடுக்கும்போது யப்பானியதுருப்புகள் அந்தமீசாமை முற்றுகையிட்டனர். கோயிலையும் வஸாந்துகொயிலுக்குள்சென்று அங்கிருந்த கிறீஸ்தவர்களை அசையாதிருக்கும்படி கட்டளையிட்டனர். பூசைப் பரிசாரப்

பையன்கள் பயத்தினால் ஒடிவிட்டனர். பயத்தினால் அமைதியான நேரத்தில் குருவானவர்பீடத்தண்டையில்பூசைப்பரிசாரகர் இல்லாதகாரணத்தினால் தயங்கினின்றார். கோயில்முகப்பில் சிறிதுஅசைவாட்டம் காணப்பட்டது. ஒருயப்பானிய தளபதி தனதுதொப்பியை எடுத்து விட்டு வாளையும் கழற்றிவிட்டுக் குருவானவருக்கு அருகில் முழந்தாளிட்டுப் பூசைக்கு உதவிசெய்தான்.

இருதேசத்தவர்களும் எதிரிகள். ஆனால், பூசைவேளையில் அவர்கள் ஒன்றுக்கு இருந்தனர். இருதேசத்தவர்களும் தேவவசீகரநேரத்தில் ஒன்றுக்கு ஆராதித்துத் தலைகுணிந்து திவ்வியசற்பிரசாதத்தை ஒரேபங்குமில் உட்கொண்டனர். திருப்பவினதிரிகளை ஒரு மனங்கொள்ளச் செய்தது.

சிறுவழி

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நினைப்பது தவறு. கள்ளத்தனமாய்மோட்சங்கு சேரும் வழிபல்ல.

அற்ப இடைஞ்சல்கள் துன்பங்களை உபயோகித்து அவைகளால் வரக்கூடிய பலன் முழுவகையும் பெறுவதே அர்ச்சியசிட்டதனத்தின் சிறுவழி.

சண்டை காலத்திலே பங்கிட்டுக்கு மேல் கிடைக்கக்கூடிய கோதுமைமாவைக் கடைசித்துள்மட்டும் உபயோகித்தோம் அல்லவா? அதுபோலவே அற்பதருணத்தையும் இழந்துபோகாமல் ஒவ்வொன்றையும் உபயோகித்துத் திறமானபலன் அடையவேண்டும்.

எங்கள் சிவியத்தில் நிரம்பியிருக்கும் தொந்தரவுகள் எத்தனை? பல்வண்டியில் ஏறப்போனால் வரிசையில் நிற்கவேண்டும். ஏறப்போகுஞ் சமயத்தில் எங்களைவிட்டுப் புறப்பட்டுவிடும் சில நேரம் கைகாட்டினாலும் கவனியாமல் போகிறார்கள். எல்லாங் தொந்தரையானவை; ஆனால், ஞானக்குவியில்தரக்கூடியவை.